

ผีเสื้อนางไม้

“ 1215 ”

เสียงกลองศึกกังวานขึ้น — นั่นคือ สัญญาธรบซึ่งแผ่วประสานมากับสายลม
พัดอย่างเยือกเย็น — มันสั่นสะท้านโหยหวนเหมือนเสียงครวญของคนที่กำลังไถ่รับความ
เจ็บปวดอย่างแสนสาหัส — — — หัวใจหวัดพรหึ่งเป็นเสียงร่ำไห้ของภูติผี — — —

ชนเขาเผ่า “ Mohawk ” กำลังเตรียมอาวุธ เพื่อจะทำสงครามระหว่างผิวกับ
คนผิวขาวที่อพยพมาตั้งรกรากในถิ่นของตน แล้วก่อความไม่สงบขึ้น — — —

เสียงกลองยังคงกังวานต่อไป ยิ่งนานยิ่งเข้าวนปลุกใจให้ฮึกเหิม ที่สุดทั้ง
สองฝ่ายก็ยกพลเข้าประจัญบานกัน โดยเอาชีวิตและเลือดเนื้อเป็นเดิมพัน — — — ต่าง
ฝ่ายต่างมุ่งหวังที่จะชนะชีวิตของกันและกันให้แหลกลาญ เพื่อเพียงจะเป็นผู้ครองท้องถิ่น
และประกาศว่าตนเองเป็นผู้ชนะ

ชีวิตต่อชีวิต — — — เลือดต่อเลือด — — — ห้ำหั่นกันอย่างไม่คำนึงถึงสิ่งใด
ทั้งสิ้น จุดหมายปลายทาง คือ เลือดทาแผ่นดิน — — —

เสียงสัญญาธรบที่น่าหวาดผยของต้นตูดง — — — แต่ดังที่เหลื่ออยู่ — — — ชาก
ดังของ วัตถุตุ้ตักหักพังแทบจะไม่ขึ้นคี่ ชากศัพทดินคดงกองเกดื่อนกแดด หยาดเลือดแดงฉาน
ไปทั่วแผ่นดิน — — — เสียงร่ำไห้โอดครวญด้วยความเจ็บปวดอย่างสาหัส — — — บรรยากาศที่เคย
แจ่มใส กลับเหือดแต่ความแห้งแล้ง เว้งว้างเปล่าเปลี่ยว ใบหน้าที่เคยยิ้มแย้มกลับมีแต่คราบ
น้ำตา อโห! — — — มันเป็นผลเนื่องมาจากความเข้าใจผิดระหว่างผิวพรรณเพียงเล็กน้อย แล้วถือ
ความเคียดแค้นร้ายอาวูรเข้าประหารกัน — — — ทั้งๆที่อยู่วัยหนุ่มกว่าผดของมันเป็นคือ — — — น้ำตา — — —

ชนเขาเผ่า “ Mohawk ” เป็นชาวเขาที่รักสงบเผ่าหนึ่ง อยู่กันอย่างผืนผืนน้อง
รักสันติและความยุติธรรมเป็นที่สุด — — — ทะนงในเกียรติภูมิของตนเอง และรักความเป็นไท
นั้นแหละ เมื่อมีชนผิวขาวมารุกรานดิถีโดยชอบธรรมของเขา เขาจึงฝันใฝ่อยากดองรบประกาศ
ศึกเพื่อศักดิ์ศรีและเกียรติโดยไม่คำนึงถึงสิ่งใดทั้งสิ้น